

nogle Sider, at man virkelig saa, saaledes paa Udbyttet af den Politik, der kan blive ført i indeværende Samling. Noget anderledes tror jeg alligevel, det stiller sig, naar Talen er om Udbyttet af selve Finanslovbehandlingen. Jeg tror, at der alligevel er nogle Forventninger ude i Befolkningen. Thi Sagen er jo den, at efterhaanden som vi have faaet ind paa Finansloven flere og flere Bevillinger direkte eller indirekte, større eller mindre til Landbrug eller andre Erhverv, — men det er nærmest Landbruget, der ligger mig paa Sinde — er det en Selvefølge, at saa ville navnlig Landbrugsinteresser tages mere fangne under Finanslovbehandlingen. Der kunde siges en hel Del om Finanslovbehandlingen ogsaa i Retning af at hævde Folketingets Bevillingsret, det skal jeg slet ikke komme ind paa, navnlig ikke paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne og paa dette Tidspunkt af Dagen. Men hvad angaar de Bevillinger, der enten have staaet paa Finansloven i nogle Aar eller ere foreslaaede i Aar, tror jeg, at Landbrugerne vente sig en Del af denne Finanslov. Man kan blot nævne saadanne to ny Forslag som Bevillingen til Avlscentrer og Bevillingen til Kødeksport, jeg skal komme tilbage til dem om lidt. Jeg nævner dem som et Vidnesbyrd om noget, der har fanget Folks Interesse, og som de ogsaa vente sig noget af. Men inden jeg kommer til de to Bevillinger, vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at det vistnok er saaledes, at naar vi først have faaet en Bevilling ind paa Finansloven — det gælder selvfølgelig ikke alene om § 18, hvor vi have Landbrugsministeriets Budget, men ogsaa om alle de øvrige Paragraffer — er det overordentlig vanskeligt at faa den ud igen. Og dette kan jo tit være heldigt nok, men det kan ogsaa undertiden have sine svage Sider. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg nævner, at der i Fjor var noget om Tilskuddet til Dyr lægernes Lønninger, eller ogsaa ligger det længere tilbage, men at det nu har vist sig — det staar i Anmærkningerne, jeg skal ikke spille Tiden med at lede op, hvor det staar, men jeg har set det — at der fra nogle Egne er svaret, at de Grunde, der vare en Gang til at give disse Tilskud til Dyr lægerne, ikke vare til Stede mere. Af Hensyn til de Dyr læger, der nu en Gang vare komne paa Finansloven, foreslaar man dog at lade Tilskuddene vedvare (*Busk!* Det er Amtsråadenedes Skyld!) Ja vel, jeg har blot villet nævne det som et Eksempel paa, at naar

der først er kommet Bevillinger ind paa Finansloven, er det uhyre vanskeligt at faa dem ud igen og faa dem anvendte paa en anden Maade. Jeg kunde nævne mange flere Eksempler.

Paa Finanslovens § 18, som jeg altsaa er i Lag med, findes der under II. A. 13. en Sum paa næsten 600,000 Kr., som kaldes: „Til Husdyravlens Fremme“ i Almindelighed. En stor Part af dette Beløb bliver givet ud til Præmier. Jeg ved godt, at det er i Henhold til særlig Lov, og at der altsaa ikke kan rettes noget paa det paa Finansloven. Naar jeg har Lyst til at nævne det, er det, fordi jeg tror, vi blive nødte til at have Opmærksomheden henvendt paa, at der bliver en Revision af foretage af Husdyrloven, i Henhold til hvilken denne største Part af henved 600,000 Kr. gives, thi det er vist temmelig sikkert, at lige saa nødvendigt som det maaske en Gang i sin Tid har været at give disse Præmier for at faa gode Avlsdyr frem, navnlig Hanavlsdyr, lige saa nødvendigt vil det sikkert være, hvis de vedblivende skulle komme det Landbrug til gode, der drives mere og mere intensivt, nemlig det mindre Landbrug, at man gaar til en anden Anvendelse af de Penge, der bruges til Præmier. Jeg skal blot nævne det for at henlede Opmærksomheden paa, at der ikke er, hvad der maaske tidligere har været, absolut Tilfredshed hverken med den Maade, hvorpaa Pengene anvendes gennem Præmier, eller — det vedrører nu i og for sig ikke Sagen — med den Maade, hvorpaa Præmierne blive fordelte. Det er vist hævet over enhver Tvivl, at den Vej vi skulle hen ad, er paa en eller anden Maade at give en Hjælp til at faa de mindre Landbrug udviklede. Man kan ogsaa sige saaledes: Ligesom der vistnok ikke kan siges andet, end at det er de større Landbrug, der have høstet de fleste Fordele af vort Præmiesystem, saaledes skal det for Fremtiden stilles paa den Maade, at de mindre Landbrug kunde faa i hvert Fald en ligelig Andel af de Penge, der gives ud, og det kunne de ikke faa ved det Præmieringssystem, vi have nu, og efter den Maade, hvorpaa Pengene nu fordeles i Henhold til Loven. Jeg har blot villet henlede Opmærksomheden paa det, idet jeg godt ved, at det er noget, som ikke kan forandres ved Finanslovbehandlingen.

Paa § 18 II. A. 2. a. er der en Bevilling til Ansættelse af Landbrugskonsulenter. Denne Bevilling er jo ogsaa gammel, og den gaar ud paa, at der foruden en Del Konsulenter, som jeg ikke